Пролетары ўсіх краін, еднайцеся

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 149 (221) | Чацвер 4 ліпеня 1940 г. | Цана 10 кап

НАСУСТРАЧ УСЕСАЮЗНАМУ ДНЮ ФІЗКУЛЬТУРНІКА

МАСКВА, 2 ліпеня (ТАСС). Набліжаецца знамянальная дата жыцця совецкай моладзі — другі Усесаюзны дзень фізкультурніка.

У гэты дзень фізкультурнікі краіны соцыялізма будуць рапартаваць партыі, ураду і свайму лепшаму другу—таварышу Сталіну аб новых поспехах у дасягненнях і падрыхтоўцы да соцыялістычнай працы і абароны радзімы.

Совецкія спартсмены з чэсцю выконваюць узятыя на сябе абавязацельствы. Для азнаменавання дня фізкультурніка яны ў гэтым годзе ва многа раз палепшылі ўсесаюзныя рэкорды ў плаванні, лёгкай атлетыцы, штангэ і др. Майстры спорта Бойчэнка, Мяшкоў і Новак дабіліся рэзультатаў, перавышаючых афіцыяльныя сусветныя дасягненні.

У другі Усесаюзны дзень фізкультурніка 30 тысяч прадстаўнікоў совецкай спартыўнай моладзі выйдуць на Красную плошчу сталіцы. У маршы фізкультурнага парада прымуць удзел калоны 31 спартыўнага таварыства.

Парад маладых патрыётаў адкрые калона лыжнікаў, удзельнікаў гераічных баёў з белафінамі. У калоне пойдуць лепшыя прадстаўнікі совецкай фізкультурнай моладзі, узнагароджаныя ордэнамі Совецкага Саюза.

Парад закончыцца спартыўна-гімнастычнымі выступленнямі, у якіх прымуць удзел фізкультурный дэлегацыі 12 Саюзных рэспублік. Сваё высокае спартыўнае майстэрства прадэманструюць студэнты Маскоўскага і Ленінградскага ордэнаносных інстытутаў фізічнай культуры.

Доўг совецкіх служачых, совецкай інтэлігенцыі

Разам з усім рабочым класам совецкія служачыя, совецкая інтэлігенцыя аднадушна адобрылі Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб пераходзе на 8-гадзінны рабочы дзень, 7-дзённы тыдзень і аб забароне самавольнага ўхода з прадпрыемстваў і устаноў. Служачыя пачалі работаць 8 гадзін замест 6. Яны пачалі ў большасці сваёй работаць з поўным сазнаннем свайго доўга перад радзімай, дэманструючы свой патрыятызм і сваю адданасць справе рабочага класа, справе ўсяго народа. Совецкая інтэлігенцыя зноў бліскуча пацвердзіла словы таварыша Сталіна:

„Наша совецкая інтэлігенцыя — гэта зусім новая інтэлігенцыя, звязаная ўсімі карнямі з рабочым класам і сялянствам“.

Совецкія служачыя, інтэлігенцыя адыгрываюць у нашай краіне аграмадную ролю. Яны работаюць у дзяржаўным, прамысловым і гандлёвым апараце, ім даверан культурны фронт, справа аховы здароўя, яны абслугоўваюць шырокія, мільённыя масы насельніцтва. Абгаварваючы новы закон, служачыя заявілі аб сваёй гатоўнасці не толькі работаць больш, але і лепш, і прыняць максімальны ўдзел у барацьбе, якую вядзе ўвесь совецкі народ за далейшае ўмацаванне гаспадарчай і ваеннай магутнасці СССР. У рэзалюцыі работнікаў Кіеўскага магазіна „Гастраном“ № 19 гаворыцца: „Мы запэўняем партыю і ўрад, што будзем часпа працаваць на сваім пасту і яшчэ культурней абслугоўваць совецкага пакупніка. Мы ператворым гандаль ва ўзорную галіну народнай гаспадаркі і гэтым унясем сваю частку ў справу ўмацавання гаспадарчай і абароннай магутнасці нашай Краіны“.

Першыя-ж дні работы па новаму паказалі, якое аграмаднае значэнне для палапшэння якасці работы ўстаноў мае ўвядзенне 8 гадзіннага рабочага дня. На цэнтральным тэлеграфе ў Маскве, напрыклад, раней, як правіла, на наступны дзень заставаліся неперададзеныя дэпешы. З увядзеннем 8-гадзіннага рабочага дня гэтыя рэшткі спыніліся. У паштовых аддзяленнях павялічылася колькасць рассартыраваных пісем, дзякуючы чаму насельніцтва пачало хутчэй атрымліваць карэспандэнцыю. Работаючы дадаткова 2 гадзіны, кожная ўстанова, натуральна, атрымала магчымасць абслужыць большую колькасць наведвальнікаў, паскорыць разгляд папер і дырэктыў.

Было-б, безумоўна, смешна думаць, што павелічэнне рабочага дня служачых можна вымераць лікам астаўленых імі падпісаных папер. Было-б некалькі бессэнсова, але і шкодна, калі-б павелічэнне рабочага дня ва ўстановах прывяло да павелічэння папяровага патоку. Дадатковыя гадзіны работы ў магазіне, на пошце, у ашчадкасе—гэта гадзіны дадатковага абслугоўвання насельніцтва. Дадатковыя гадзіны ў бальніцах — гэта сродак для больш уважлівага і своечасовага лячэння хворых. Дадатковыя гадзіны ў апараце ўстаноў у большай яго часці,—гэта сродак для скарачэння апарата. У Маскоўскім гарадскім упраўленні ашчадкас, дзякуючы павелічэнню рабочага дня, разлічваюць паменшыць апарат на 61 чалавека. У сельмагах і крамах Краснагвардзейскага райспажыўсаюза Ленінградскай області створана магчымасць вызваліць да 50 прадаўцоў, якіх можна будзе зараз выкарыстаць у летняй гандлёвай сеці. Магчымасці для скарачэння штатаў ёсць у Наркаматах і Главках, і ў заводакіраўніцтвах.

Некаторыя кіраўнікі ўстаноў з вялікім крыкам ідуць на скарачэнне апарата, не разумеючы, што яно павінна не толькі даць аграмадную эканомію дзяржаўных сродкаў, але і садзейнічаць большай падцягнутасці і спраўнасці апарата. Не так даўно, па рашэнню ўрада, было зроблена скарачэнне ліку снабжэнчых арганізацый. У некаторых Наркаматах рэарганізавалі „Снабы“, але штаты іх скараціліся вельмі нездавальняюча. Начальнік установы, калі ён сапраўды бальшэвіцкі кіраўнік, павінен паставіць перад сабой задачу: з скарочаным штатам значна палепшыць якасць работы.

Новы закон стварае ўсе неабходныя ўмовы для таго, каб поўнасцю пакончыць з недапушчальнай цякучасцю сярод служачых. Лятун наносіць страты дзяржаве, вандруючы з вытворчасці на вытворчасць. Лятун — служачы, настаўнік, урач, прадавец—таксама падрывае нашу справу. У Дзергачаўскай сярэдняй школе, Саратаўскай області, быў настаўнік Уласік, які за 5 год перамяніў 6 школ. У Дзергачах-жа быў малады настаўнік Опросін, які збяжаў з школы, прапрацаваўшы у ёй менш месяца. Не цяжка ўявіць сабе, які ўдар нанеслі летуны якасці навучання дзяцей у гэтай школе. У камбінаце харчавання пры заводзе імені Фрунзе ў Маскве ў красавіку было прынята 29 чалавек і звольнена 21, у маі было прынята 39 чалавек і звольнена 30, за 26 дзён чэрвеня ўйшлі па асабістаму жаданню 24 чалавекі і 11 прагульшчыкаў звольнена. Не цяжка ўявіць сабе, як парушэнне дысцыпліны і лятунства зрывалі абслугоўванне рабочых завода імені Фрунзе.

У кожнай установе павінен строга саблюдацца закон аб аддаванні суду прагульшчыкаў і летуноў, якія парушаюць нармальную работу дзяржаўнага апарата. Стварэнне сталых кадраў служачых дазваляе ўсямерна павышаць іх кваліфікацыю. Нам патрэбны не толькі добрыя слесары, але і добрыя справаводы, не толькі добрыя забойшчыкі, але і добрыя рахункаводы. Павышэнне іх кваліфікацыі дазволіць зрабіць работу апарата больш прадукцыйнай, больш карыснай дзяржаве.

Ад работы служачых у вялікай ступені залежыць нармальнае функцыяніраванне вытворчасці. 8 гадзінны рабочы дзень, барацьба за поўнае выкарыстоўванне кожнаў з 480 мінут надае чоткасць планіраванню вытворчасці.

Завод павінен атрымоўваць своечасова план ад Наркамата, цэх—ад завода, а майстар—вытворчае заданне ад дырэкцыі. Работнікі снабжэнчых арганізацый павінны прыкласці ўсе сілы для таго, каб своечасова даставіць на вытворчасць усё: матэрыялы, інструменты. Стваражшыеся ў першыя дні работы па новаму прастоі на некаторых заводах паказваюць, што апарат заводакіраўніцтваў работае яшчэ не чотка. На заводзе „Дынамо“ імені Кірава ў Маскве заводакіраўніцтва работае дадатковы час, але ад гэтага карысці пакуль нябачна. Работнікі заводакіраўніцтва ўсё яшчэ не забяспечваюць своечасова цэхі неабходнымі матэрыяламі, і рабочыя вымушаны прастайваць.

Калі на заводзе не выконваецца план, то служачыя павінны адчуваць, што ў гэтым ёсць і доля іх віны. Калі завод работае добра, то служачыя могуць разам з ўсім калектывам ганарыцца яго вытворчымі дасягненнямі.

Абслугоўваннем вытворчасці заняты не толькі заводскія служачыя, а і служачыя многіх устаноў, перш за ўсё — грамадскага харчавання і гарадскога транспарта.

Размеры абедзеных перапынкаў скарочаны. Трэба здолець абслужыць рабочых не на працягу гадзіны, як раней, а на працягу 20-30 мінут. Трэба своечасова даставіць рабочых на работу і абратна дамоў. Работнікі трэстаў і прадпрыемстваў грамадскага харчавання, упраўленняў трамвайнага і аўтобуснага руху павінны палепшыць сваю работу.

Большэвіцкая партыя і совецкі ўрад заўсёды надавалі аграмаднае значэнне дзяржаўнаму апарату. Дзяржаўны апарат у нашай краіне — гэта выканаўца волі партыі і совецкай улады, праваднік дзяржаўных дырэктыў. У асобе совецкага служачага насельніцтва бачыць прадстаўніка дзяржавы. Часна, добрасумленна працуючы, совецкі служачы яшчэ вышэй уздымае аўтарытэт дзяржавы ў вачах насельніцтва. Павелічэнне рабочага дня, сямідзённы тыдзень, суровая барацьба з лятунамі і прагульшчыкамі дазволіць сур'ёзна палепшыць якасць абслугоўвання насельніцтва і вытворчасці. Совецкая інтэлігенцыя, служачыя павінны паказаць узоры высока прадукцыйнай работы на карысць дзяржавы і народа.

(Скарочаны перадавы артыкул „Праўды“ за 3 ліпеня)

Дружнай падпіскай на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) паскорым тэмпы далейшай індустрыялізацыі СССР -- асновы магутнага ўздыму ўсёй народнай гаспадаркі краіны!

Падпісацца на пазыку -- доўг кожнага совецкага грамадзяніна!

Народная пазыка

На развіццё народнай гаспадаркі і культурнага будаўніцтва заходніх абласцей БССР па бюджэту прадугледжана выдаткаваць 726,4 мільёна рублёў. З іх на народную гаспадарку 220,6 мільёна рублёў, на асвету—261,5 мільёна рублёў, на ахову здароўя—108,9 мільёна рублёў.

Урадам Саюза выпушчана новая дзяржаўная Пазыка Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) на суму 8 мільярдаў рублёў. Працоўныя нашай області, як і ўвесь Совецкі народ, з велізарнай радасцю сустрэлі пастанову аб дзяржаўнай пазыцы. Пасля праведзеных многалюдных мітынгаў і сходаў па прадпрыемствах, установах, калгасах і сяленнях рабочыя і служачыя, калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі з небывалай палітычнай актыўнасцю дружна падпісваюцца на ўсенародную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі. Дастаткова сказаць, што за 18 гадзін пасля таго, як была перадана пастанова Совета Народных Камісараў, па Брэсцкай області падпісалася 65.329 чалавек на суму 9 мільёнаў 570 тысяч рублёў і ўнесена наяўнымі ў пагашэнне сваёй падпіскі 148 тысяч рублёў.

Гэта яшчэ раз даказвае бязмежную любоў народа і яго адданасць нашаму ўраду, партыі Леніна — Сталіна.

Рабочыя і служачыя калектыва друкарні імені Варашылава горада Брэста пасля правядзення мітынга ўсе, 180 чалавек, падпісаліся на пазыку на суму 48.075 рублёў, пры месячным фондзе зарплаты 47.561 руб. У сваіх выступленнях рабочыя гэтага калектыва таварышы Лібгабер, Панасюк, Чэратовіч і др. на мітынгу заявілі: „Мы падпісваемся на пазыку, бо мы ведаем, што нашы пазыкі накіроўваюцца на тое, каб зрабіць нашу радзіму яшчэ больш магутнай, наша жыццё яшчэ больш радасным і шчаслівым“.

Калгасная сям'я Андрэйковіча Піліпа ў калгасе імені Варашылава, Жабінкаўскага раёна, падпісалася на 950 рублёў. Сам Андрэйковіч Піліп падпісаўся на 250 рублёў і ўнёс 50 рублёў, жонка яго Юлія падпісалася на 200 рублёў і ўнесла 25 рублёў, дачка Марыя падпісалася на 250 рублёў і ўнесла 25 рублёў, сын Андрэй падпісаўся на 250 рублёў.

Совецкі народ, падпісваючыся на пазыку, ведае, што ён дапамагае сваёй дзяржаве ўмацоўваць яшчэ больш магутнасць Совецкага Саюза, Чырвонай Арміі і Ваенна-Марскога флота.

Совецкі народ, падпісваючыся на пазыку, ведае, што совецкія пазыкі даюць вялікі даход пазыкатрымальцам. Дастаткова сказаць, што за адзін толькі 1939 год па Совецкаму Саюзу выплачана даходаў па дзяржаўнай пазыцы 547 мільёнаў рублёў, у тым ліку па Беларускай ССР каля 12 мільёнаў рублёў.

Сяргееў.

Дэманстрацыя гарачай любві да радзімы

З вялікай радасцю сустрэлі настаўнікі горада Брэста пастанову Совета Народных Камісараў СССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года). У сваіх выступленнях на сходах яны горача дзякуюць партыю і ўрад за выпушчаную пазыку. Настаўніца 4 школы тав. Леві выказала думку ўсіх настаўнікаў, яна заявіла:

— Мы перажываем вялікую радасць, бо кожны з нас упершыню за ўсё сваё жыццё падпісваецца на пазыку, якая поўнасцю выходзіць з інтарэсаў народа. Кожная капейка ад пазыкі ідзе на нашы патрэбы, на патрэбы любімай соцыялістычнай радзімы. Пазыка — гэта новыя школы, новыя прадпрыемствы, новыя самалёты, танкі, гэта новы ўклад у справу абароны нашай краіны, у наша выдатнае і радаснае жыццё.

Таварыш Леві падпісалася на новую пазыку на поўны месячны аклад. На месячны аклад падпісаліся настаўнікі тт. Клачко, Трыпус—8 школа, Насятко—1 школа, Сцефанюк—15 школа.

Поўнасцю падпісаліся на пазыку ўсе настаўнікі, якія зараз знаходзяцца ў горадзе. На 3 ліпеня 328 школьных работнікаў падпісаліся на суму ў 120 тысяч рублёў.

Поўнасцю скончана падпіска сярод настаўнікаў у школах № 4, 10 і другіх.

Вынікі падпіскі — яркая сведка таго, што кожны школьны работнік, як увесь совецкі народ, бязмежна любіць сваю радзіму і гатоў аддаць для яе росквіту ўсе свае сілы, а калі патрабуецца і самае дарагое—жыццё. **Г. Паўлаў**

Стопроцантны ўдзел

Дамачава. Працоўнае сялянства раёна з глыбокай радасцю сустрэла выпуск Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі і дружным удзелам у падпісцы дэманструе сваю любоў да соцыялістычнай радзімы, сваю бязмежную адданасць партыі Леніна Сталіна.

Вёска Рудня, Чэрокага сельскага совета, састаіць з 56 сялянскіх гаспадарак. Упаўнаважаны па правядзенню падпіскі на пазыку Герасімук Сцяпан Іванавіч падрабязна растлумачыў сялянам значэнне нашай дзяржаўнай пазыкі ў абароне краіны і ўмацаванні яе гаспадарчай магутнасці а таксама карысць ад пазык пазыкатрымальцам.

Рудняпцы ўсе, да аднаго чалавека, падпісаліся на пазыку. Сума падпіскі склала 3180 рублёў. Падпісчыкі ўнеслі наяўнымі 500 руб. Селянін Горах падпісаўся на 150 руб. і адразу ўнёс 30 руб. Старык (68 гадоў) Тарыцкі падпісаўся на 50 руб. і ўжо ўнёс 10 рублёў.

Троік.

Арганізавана праходзе падпіска на пазыку

Арганізавана прайшла падпіска на пазыку па Брэсцкаму раёну.

У Трышынскім сельсовеце на 2 ліпеня да 12 гадзін ночы было ахоплена падпіскай на пазыку 784 чалавекі, якія падпісаліся на суму 20.280 рублёў. Наяўнымі грашмі было ўнесена 5.823 рублі. Тут-жа, на сходзе 128 сялян аднаасобнікаў падпісалася на суму 7.030 рублёў. Наяўнымі грашмі яны ўнеслі 3.500 рублёў.

Актыўна работаюць агітатары, растлумачваючыя сялянам значэнне пазыкі. Так, напрыклад, Макаревіч Грыгорый з вёскі Страдечы правёў падпіску сярод 52 чалавек на суму 2.870 рублёў, з якіх наяўнымі ўнесена 415 рублёў.

Селянін Нічапарук правёў падпіску сярод 100 чалавек на суму 3.075 рублёў. Наяўнымі ўнесена 515 рублёў. Селянін Карпілюк з вёскі Страдычы правёў падпіску сярод 809 чалавек на суму 1.645 рублёў.

З вёскі Прылукі сялянка-беднячка Бабіч Елена падпісалася на 50 рублёў і тут-жа ўнесла грошы.

Бах.

Ўсе ўдзельнічаюць у падпісцы

Працоўныя Белавежы з вялікай радасцю сустрэлі паведамленне аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі. Усе 50 работнікаў Белавежскага сельскага спажывецкага таварыства падпісаліся на свой месячны аклад. Таварышы Фенько, Голад, Пехач далі ў пазыку сваёй дзяржаве паўтарамесячны аклад.

Кулікоў.

Падпіска заканчваецца

Трышын (па тэлефону) Актыўна ўключыліся будаўнікі 10 гідравузла Днепрабугскага воднага шляху ў падпіску на пазыку.

На 2-е ліпеня падпісалася на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) 254 рабочых, на суму 45935 рублёў. Першым, пасля адбыўшагася на будаўніцтве мітынга, падпісаўся начальнік будаўніцтва гідравузла т. Фуфаеў на 1700 рублёў.

Таварыш Сакалоўскі расказаў аб шчаслівым жыцці і радаснай працы вызваленага беларускага народа. Паказваючы рукой на скончаны шлюз канала, каля якога праходзіў мітынг, ён заявіў:

— Глядзіце, таварышы, вось куды ідуць нашы грошы, якія мы пазычаем дзяржаве!

Падпіска на пазыку заканчваецца. Будаўнікі 10 гідравузла Днепра-Бугскага канала з радасцю пазычаюць свае грошы дзяржаве.

Марцынкевіч.

На працвітанне нашай радзімы

МАТЫКАЛЫ (Брэсцкі раён). Радасна сустрэлі працоўныя сяляне пастанову совецкага ўрада аб выпуску пазыкі.

Вечарам 1 ліпеня ў калгасе імені Дзержынскага адбыўся агульны сход членаў арцелі, які прайшоў з вялікай актыўнасцю.

Калгаснік тав. Скавародка Аляксандр на сходзе заявіў:

— Мы нядаўна былі рабамі. Сёння мы члены вялікай сям'і свабодных народаў. Я ганаруся тым, што з'яўляюся грамадзянінам вялікага Совецкага Саюза, гатоў аддаць усе сілы для яго працвітання. Я сам і члены маёй сям'і падпісваемся на дзяржаўную пазыку на 125 рублёў.

Пасля схода дружна пачалася падпіска. Тав. Скавародка тут-жа ўнёс усю суму, на якую падпісаўся ён і члены яго сям'і. Усяго па калгасу на пазыку падпісалася ўжо 59 чалавек на 1570 рублёў. Падпіска прадаўжаецца.

З поспехам праходзіць падпіска на пазыку ў м. Матыкалы. На сходзе сялян, прысвечаным выпуску пазыкі, з усхвалёванай прамовай выступіў 60-гадовы селянін тав. Горба Сіла Матвеевіч. Ён успамінаў аб тым, як прымусова праводзіў пазыкі ўрад памешчыкаў і капіталістаў былой Польшчы. Тыя пазыкі ішлі на закабаленне народа, на турмы, на шыбеніцы.

Тав. Горба падпісаўся на пазыку на 60 рублёў, яго жонка — на 10 рублёў.

Кротава.

Уносяць наяўнымі грашмі

Кляшчэлі (па тэлефону). Па ўсяму раёну праходзяць многалюдныя мітынгі рабочых і працоўнага сялянства ў сувязі з пастановай СНК аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі.

У мястэчку Мілейчыцы адбыўся мітынг, на якім прысутнічала каля 1000 чалавек. 63 рабочых кафельнага завода падпісаліся на суму 1700 рублёў.

Вельмі актыўна прайшоў мітынг ў Хвойнаўскім сельскім совеце. 130 сялян падпісаліся на пазыку на 1945 рублёў, з якіх наяўнымі грашыма ўнесена 1550 рублёў. У вёсцы Калішчэлі, Салішчанскага сельскага совета, 16 сялянскіх сямей падпісалася на 1345 рублёў. Наяўнымі ўнесена 480 рублёў.

На мітынгу ў Валкоўскім сельскім совеце выступіў з хвалюючай прамовай селянін Стэпанюк Барыс, ён заявіў:

— У панскай Польшчы я ніколі не ўдзельнічаў у дзяржаўных пазыках. Бандытам я грошаў не хацеў пазычаць. Зараз-жа я з вялікай радасцю і ахвотай падпісваюся на пазыку на 100 рублёў. Я ведаю, што гэтыя грошы ідуць на ўмацаванне гаспадарчай і абароннай магутнасці нашай радзімы.

У вёсцы Палінава селянін—бядняк Голец заклікаў усіх аднавяскоўцаў паследваць яго прыкладу і падпісацца на дзяржаўную пазыку. Тав. Голец тут-жа на мітынгу падпісаўся на 100 рублёў.

Рудзяк.

У абстаноўцы вялікай палітычнай актыўнасці

Адразу, як толькі была перадана пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года), рабочыя і служачыя лесазавода № 2 сабраліся на мітынг.

Мітынг выліўся ў магутную дэманстрацыю беззаветнай любві і адданасці совецкаму ўраду і комуністычнай партыі. Усе выступаўшыя горача віталі пастанову ўрада аб выпуску новай пазыкі.

Пасля мітынга пачалася падпіска. У абстаноўцы вялікай актыўнасці і небывалага вытворчага ўздыму падыходзілі да стала рабочыя і служачыя і з радасцю падпісваліся на пазыку.

— Даючы ў пазыку дзяржаве свае зберажэнні, мы яшчэ больш умацоўваем сілу і магутнасць нашай радзімы, — аднадушна заяўлялі рабочыя і служачыя.

Да 3-га ліпеня падпіскай на пазыку было ахоплена 148 чалавек на агульную суму 17905 рублёў.

М. Шур.

Поўнасцю ахоплены падпіскай

З вялікай актыўнасцю прайшла падпіска на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі выпуск трэцяга года). сярод медработнікаў і тэхнічнага персанала першай і другой амбулаторыі. На сходзе, які адбыўся ў першай амбулаторыі, Урач тав. Кескевіч сказаў:

„Мы добра ведаем, што нашы грошы пойдуць на добрабыт усіх працоўных і на ўзбраенне нашай доблеснай Чырвонай Арміі. Вось чаму кожны з нас з любоўю сустракае пастанову ўрада аб выпуску новай пазыкі“.

Пасля сходаў медработнікі першай і другой амбулаторыі дружна падпісаліся на пазыку. Падпіскай ахоплена 100 працэнтаў медработнікаў.

Л. Барысава.

У Ленінградзе і Кіеве

ЛЕНІНГРАД, 2 ліпеня (ТАСС) К 17 гадзінам агульная сума падпіскі на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) дасягнула ў Ленінградзе 224 мільёны) 805 тысяч рублёў. У мінулым годзе па Ленінграду за гэты-ж час было рэалізавана пазыкі на 145 мільёнаў 231 тысячу рублёў.

КІЕЎ, 2 ліпеня (ТАСС). На працягу першага дня падпіска на пазыку на Украіне склала 251 мільён 420 тысяч рублёў.

Працоўныя горада падпісаліся на 220 мільёнаў 185 тысяч рублёў, а вёскі на 31 мільён 35 тысяч рублёў. Калгаснікі ўнеслі наяўнасцю 9 мільёнаў 30 тысяч рублёў.

Паўсядзённа павышаць якасць партыйнай работы

Прайшло ўжо амаль тры месяцы пасля справаздачна-выбарчых партыйных сходаў. Пара паглядзець, што новага ў рабоце партыйных арганізацый за прайшоўшы перыяд, як ажыццяўляюцца прынятыя рашэнні.

На сходах пярвічных партарганізацый і раённым сходзе Антопальскай партарганізацыі камуністы адзначалі сур'ёзнейшыя недахопы ў пастаноўцы ўнутры-партыйнай работы: сходы пярвічных арганізацый або зусім не склікаліся, або праходзілі без усякага плана і на нізкім узроўні. Дрэнна была пастаўлена работа з кандыдатамі партыі і камсамольскім актывам. У выніку чаго поўнасцю адсутнічаў рост партарганізацыі. У буйнейшых партарганізацыях, як райвыканкома, райспажыўсаюза і іншых, рад таварышоў не меў даручэнняў, як правіла камуністы вельмі мала працавалі над павышэннем свайго ідэйнага ўзроўню.

Зараз мы можам адзначыць пэўнае ажыўленне работы пярвічных арганізацый па ўсіх галінах партыйнага жыцця.

Райком КП(б)Б практыкуе сістэматычныя нарады сакратароў партарганізацый па пытаннях арганізацыйнай партыйнай работы. У бліжэйшыя дні склікаем семінар для сакратароў без адрыву ад вытворчасці. Усе пярвічныя арганізацыі зараз маюць планы работы, усе камуністы выконваюць тое або іншае партыйнае даручэнне.

За апошні час раённая арганізацыя вырасла на 6 чалавек, у тым ліку 4 таварышы прыняты ў члены партыі і 2 — ў кандыдаты.

Райком КП(б)Б праверыў, як падрыхтоўваюцца партыйныя сходы ў партарганізацыях МТС і райспажыўсаюза. Выяўлена, што ў гэтых партарганізацыях партыйныя сходы ўсё яшчэ праводзяцца без належнай падрыхтоўкі. У партарганізацыі МТС камуністы даведаліся аб парадку дня толькі на самым сходзе. Слаба рыхтуюцца камуністы для падрыхтоўкі пытанняў і праданоў да сходаў. Гэтае пытанне было грунтоўна абмеркавана на пасяджэнні райкома. Прынятае рашэнне даведзена да ўсіх пярвічных партыйных арганізацый. У асобных партарганізацыях усё яшчэ неахайна афармляюцца пратаколы. Партыйным арганізацыям трэба таксама звярнуць увагу на павышэнне партыйнай і дзяржаўнай дысцыпліны з боку членаў і кандыдатаў партыі.

За прайшоўшы перыяд раённая партыйная арганізацыя палепшыла работу па марксісцка-ленінскай вучобе. Сістэматычна праводзяцца лекцыі і кансультацыі для камуністаў, камсамольцаў і інтэлігенцыі па пытаннях гісторыі ВКП(б). Усяго прачытана 8 лекцый. Акрамя лектараў абкома асобныя даклады чытаюць сакратары райкома тт. Субоцін і Семчэнка. Ёсць ужо ў нас некалькі таварышоў як тт. Вайноўскі, Дубаў, якія закончылі вывучэнне „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)" і працуюць над творамі Леніна і Сталіна. Партыйцы сталі больш рэгулярна працаваць над самастойным вывучэннем гісторыі ВКП(б). Але ў гэтай справе намі зроблены толькі першыя крокі. Пераважная большасць таварышоў працуе пакуль што над першымі пяцю раздзеламі. Ёсць і такія таварышы, як Птуха, Мельнікаў, Чайка і інш. якія, спасылаючыся на сваю „перагружанасць", зусім слаба працуюць над павышэннем свайго тэарэтычнага ўзроўню.

Неаслабна змагацца за выкананне рашэнняў XVIII з'езда ВКП(б) і КП(б)Б, за павышэнне якасці партыйнай і палітычнай работы ў масах—баявая паўсядзённая задача кожнай пярвічнай арганізацыі, іх кіраўнікоў.

Бондараў І., загадчык арганізацыйна-інструктарскага аддзела Антопальскага РК КП(б)Б.

Загадчык парткабінетам закаўказскай чыгункі В. Н. Кікнадзе (справа) праводзіць кансультацыю для рабочых, самастойна вывучаючых гісторыю ВКП(б).

Фота О. Будзеўскага. Фота-кліша ТАСС.

Ператворым падпіску на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года) у дэманстрацыю савецкага патрыятызма, любві і адданасці соцыялістычнай радзіме!

З радасцю сустрэлі выпуск новай пазыкі

З вялікай радасцю сустрэлі працоўныя рэспублікі пастанову Урада СССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года). На прадпрыемствах, ва установах і калгасах праходзяць шматлюдныя мітынгі, на якіх працоўныя горача вітаюць выпуск пазыкі.

Выступіўшы на мітынгу станкабудаўнік Мінскага завода імені Кірава таварыш Купрэеў заявіў:

— Увесь свет ахоплен полымем другой імперыялістычнай вайны. Дзякуючы мудрай сталінскай палітыцы, нашаму савецкаму народу забяспечана мірная праца. Аднак, міжнародная абстаноўка прымушае нас яшчэ больш мацаваць абараназдольнасць нашай вялікай радзімы. Вось чаму мы ўсе ад чыстага сэрца вітаем выпуск новай пазыкі. Даючы дзяржаве свае працоўныя зберажэнні, мы тым самым паскараем выпуск новых самалётаў, новых танкаў, новых лінкораў, выпуску новага ўзбраення на страх нашым ворагам.

Шматлікія мітынгі адбыліся ў калгасах Асіпавіцкага раёна. Выступіўшая на мітынгу ў калгасе „Савецкі" Дзяржынскага сельсовета удзельніца Ўсесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі таварыш Дубовік Елена сказала:

— Я толькі што вярнулася з Масквы, з выстаўкі. Які цудоўны горад, чаго толькі там няма! Я пераканалася, што нашы пазыкі ідуць на ўмацаванне краіны, на яе гаспадарчае будаўніцтва, з радасцю падпісваюся на новую пазыку.

Адразу пасля мітынгу пачалася падпіска на пазыку. За першыя дзве гадзіны на заводзе імені Кірава (Мінск) падпісалася 40 процантаў рабочых. З вялікім уздымам прайшла падпіска на пазыку ў сельгасарцелі „Чырвоны агароднік", Мінскага раёна. 55 калгаснікаў, якія прысутнічалі на мітынгу, падпісаліся на 6.725 рублёў. Калгаснік Бондараў Сямён падпісаўся на 250 рублёў, таварыш Бандарык на 200 рублёў.

На Гомельскім заводзе імені Кірава ўсе рабочыя, прысутнічаўшыя на мітынгу, падпісаліся на пазыку. Многія рабочыя, якія знаходзіліся ў адпуску, таксама паведамілі аб падпісцы на пазыку.

З вялікім уздымам праходзіць падпіска на пазыку ў Магілёве, Бабруйску, Барысаве. Настаўнікі-ордэнаносцы Бабруйскіх педагагічных курсаў таварыш Шчоро падпісаўся на 2.400 рублёў, дырэктар курсаў таварыш Бухавец — на 2.000 рублёў, настаўнікі Скорман і Кошлек — на 1.900 рублёў кожны.

За першыя дзве гадзіны сума падпіскі па Магілёву дасягнула звыш мільёна рублёў.

На 11 гадзін 2 ліпеня па няпоўных даных падпіска на пазыку па БССР склала звыш 60 мільёнаў рублёў, у тым ліку па заходніх абласцях — каля 28 мільёнаў рублёў.

(БЕЛТА).

На ўмацаванне абароназдольнасці

З вялікай увагай работнікі Брэсцкага гарадскога выканаўчага камітэта праслухалі па радыё пастанову Совета Народных камісараў СССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі.

У сваіх прамовах старшыня Брэсцкага гарадскога выканаўчага камітэта, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР тав. Салавей, работнік горвыканкома тав. Вагенлейтнер заклікалі ўсіх работнікаў падпісацца на пазыку, якая дапаможа яшчэ большаму ўмацаванню абароннай магутнасці нашай краіны, яе далейшаму паспяховаму руху наперад да комунізма.

Асабліва цёплай была прамова тав. Гілінскага. Ён сказаў:

— Я не магу без хвалявання гаварыць таму, што я першы раз у жыцці падпісваюся на пазыку сваёй соцыялістычнай радзімы. Мае грошы пойдуць не на эксплаататараў і жывадзёраў, а на карысць дзяржавы, на ўмацаванне абароназдольнасці бацькаўшчыны працоўных усяго свету. Я падпісваюся на 100 процантаў свайго месячнага заработка. Няхай грошы, якія я пазычаю краіне, як і грошы мільёнаў працоўных Савецкага Саюза, паслужаць яшчэ большаму ўмацаванню магутнасці і непераможнасці Савецкага Саюза.

У сваёй прамове тав. Кузаўка выказаў агульныя пачуцці, калі сказаў, што пазыкі ў краіне соцыялізма — сапраўды народныя пазыкі, якія спрыяюць умацаванню краіны і паляпшэнню матэрыяльнага становішча працоўных.

Мітынг закончан. Адзін за другім падыходзяць работнікі і падпісваюцца на пазыку. Інспектар гарадскога гандлёвага аддзела тав. Гілінскі падпісваецца на свой месячны аклад, дэпутат Вярхоўнага Совета СССР тав. Саўчук-на 1000 рублёў, тэхнічны сакратар тав. Праліска на 100 процантаў свайго месячнага заработка.

М. Эпштэйн.

Узмацнім магутнасць нашай краіны

Косава (па тэлефону). Радасна сустрэлі працоўныя раёна пастанову Соўнаркома СССР і даклад Народнага Камісара Фінансаў СССР таварыша Зверава аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года).

Адразу-ж пасля паведамлення па радыё пастановы СНК СССР і даклада таварыша Зверава на прадпрыемствах і ўстановах г. Косава адбыліся мітынгі рабочых і служачых, а ў вёсках — пашыраныя пленумы сельскіх советаў, з удзелам мясцовага актыва.

Выступіўшы на мітынгу рабочы друкарні „Чырвоная Звязда" тав. Міхальчык заявіў:

— Упершыню ў сваім жыцці мы праводзім падпіску на савецкую пазыку. Мы ведаем, што сродкі ад пазыкі пойдуць на ўмацаванне нашай радзімы, на паляпшэнне матэрыяльных і культурных умоў працоўных. Я падпісваюся на месячны аклад свайго заработка.

Тут-жа на мітынгу, на працягу 20 мінут работнікі друкарні поўнасцю падпісаліся на Пазыку, кожны на месячны аклад сваёй зарплаты.

На пленуме Любішчыцкага сельсовета першымі падпісаліся па 200 рублёў кожны старшыня калгаса ім. Сталіна тав. Русак і старшыня калгаса ім. Леніна тав. Колдушка і поўнасцю ўнеслі грошы на пазыку.

Калгасны актыў сельскагаспадарчай арцелі імені Сталіна ў колькасці 11 чалавек падпісаўся на 1150 рублёў. Калгаснікі Агейчык Марк, Станкевіч Якаў падпісаліся на 200 рублёў кожны. Аднаасобнікі вёскі Халоп'я Пархомін Нікалай, Кастусік і Разумейчык падпісаліся на 100 рублёў кожны.

Падпіска складае па Косаўскаму горсовету 109.985 рублёў, па Івацэвіцкаму сельсовету 50 тысяч рублёў, па Копчэўскаму сельсовету 7.655 рублёў і г. д.

Усяго па раёну 2 ліпеня па 12 гадзін дня падпісалася 1071 чалавек на суму 181.435 рублёў. Падпіска працягваецца.

Т. А. Ермалаеў.

Падпіска ў Пружанах

На мітынгах і сходах рабочыя, служачыя і працоўнае сялянства Пружанскага раёна горача вітаюць пастанову ўрада аб выпуску пазыкі.

На сходзе сялян вёскі Замошша, Рудніцкага сельскага совета, бядначка Лазовіч Софія Васільеўна сказала: „Больш 20 год мы чакалі свайго вызвалення ад панскага іга і дачакаліся шчаслівага дня. Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія вызваліла нас назаўсёды з кабалы памешчыкаў і капіталістаў.

У Савецкім Саюзе пазыкі ідуць на карысць усяго народа, на ўмацаванне магутнасці нашай доблеснай Чырвонай Арміі: Я падпісваюся на пазыку на 100 рублёў і заклікаю ўсіх аднавяскоўцаў падпісацца на Пазыку Трэцяй Пяцігодкі". Аналагічныя выступленні сялян былі на ўсіх прароздзімых сходах. Вызвалены народ з радасцю прымае актыўны ўдзел у соцыялістычным будаўніцтве ва ўмацаванні абароназдольнасці нашай радзімы.

На 2 ліпеня працоўныя Пружанскага раёна падпісаліся на 180 тысяч рублёў.

А. С. Жукоўскі.

ХОД ПАДПІСКІ НА ПАЗЫКУ ТРЭЦЯЙ ПЯЦІГОДКІ ЗА 1-е ЛІПЕНЯ ПА ОБЛАСЦІ

З нябачаным пад'ёмам і натхненнем сустрэлі працоўныя Брэсцкай області пастанову Совета Народных Камісараў Саюза ССР аб выпуску Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск трэцяга года). Па ўсёй області, у раёнах, сельскіх советах, на прадпрыемствах і ўстановах адбыліся многалюдныя мітынгі.

На 12 гадзін ночы 1 ліпеня падпісалася на пазыку па області 20 тысяч чалавек на агульную суму 4 мільёны 653 тысячы рублёў.

* * *

На Гайнаўскаму раёну пасля мітынгаў праводзілася падпіска. Ахоплена 1937 чалавек, якія падпісаліся на суму 512 тысяч рублёў.

* * *

Па Шэрашэўскаму раёну 22 рабочых і служачых падпісалася на 66385 рублёў, а 2441 сялян — на 75 тысяч рублёў. Многія сяляне адразу ўпосілі грошы. Унесена 8020 рублёў.

* * *

Добра прайшла падпіска Брэсцкіх аўтарамонтных майстэрнях. 162 чалавекі падпісаліся на 50 тысяч 895 рублёў.

І. Ф. Лочмель

Вызваленне Беларусі ад белапольскіх акупантаў*)

Адзінаццаць месяцаў белапольскай акупацыі

Аднаўленне ўлады польскіх паноў

Польскія інтэрвенты, захватваючы гарады і вёскі Беларусі, раней за ўсё ўчынялі крывавую расправу над комуністамі, рэволюцыйнымі рабочымі і сялянамі. У першы-жа дзень захвата белапалякамі Мінска былі праведзены шматлікія арышты.

Да арыштаваных ужывалі самыя жудасныя катаванні і здзекі. У пісьме з акупаванага Мінска ў ЦК паведамлялі: „да арыштаваных ужываюць наступныя катаванні: 1) раздзяваюць данага, нават жанчын у прысутнасці мужчын, звязваюць рукі і ногі і б'юць гумавай нагайкай; 2) абжыгаюць пяткі ног папіросамі; 3) памочнік шэфа жандармерыі, нейкі Шыманскі, асабіста збівае арыштаваных кабурай рэвольвера па галаве і па зубах і рэдка хто пасля гэтага застаецца з зубамі і здаровай галавой; 4) ужываюць да арыштаваных таксама какаін для таго, каб яны брэдзілі, пасля чаго застаюцца звычайна хворымі на доўгі час, таму што даюць надзвычайна вялікія дозы; 5) устаўляюць пальцы арыштаваных таварышоў паміж дзвярмі і ламаюць пальцы, закрываючы іх."

Усе рабочыя арганізацыі ў Мінску былі разгромлены. Узброеныя банды легіянераў урываліся ў рабочыя кааператывы, праўленні профсаюзаў, клубы, грамілі і грабілі мірнае насельніцтва, папаўшыхся ім пад руку збівалі і растрэльвалі.

Тое-ж самае адбывалася ў Барысаве, Бабруйску і іншых гарадах. З Бабруйска паведамлялі: „Як толькі легіянеры занялі горад, пачаліся вобыскі і арышты, шукалі зброі і комуністаў... Некаторыя былі растраляны на месцы салдатамі. У тую-ж ноч пачаўся грабёж... Грабёж з перапынкам прадаўжаўся амаль тры дні... Калі спрабавалі звярнуць увагу каменданта на жахі, ён абмежаваўся толькі растлумачэннем, што ў Мінску салдатам дазволілі грабіць тры дні, а тут толькі два".

Выдан быў загад аб забароне мітынгаў, сходаў і лекцый. Спецыяльны загад абавязваў домаўласнікаў Мінска паведамляць у паліцыю аб большэвіках, якія пражываюць у горадзе.

Жудасныя малюнкі крывавага разгула азвярэлых белапольскіх бандытаў наглядаліся паўсямесна таксама ў мястэчках і вёсках Беларусі. У вёсцы Парэчча, Рудабельскай воласці, па даносу мясцовай шляхты былі арыштаваны тры члены сельскага совета. Іх раздзелі данага і пасадзілі на распалёныя скавароды. У беспрытомнасці яны былі там-жа растраляны.

У Ляскавіцкай воласці белапольскімі ўланамі быў арыштаван былы старшыня валаснога выканаўчага камітэта. Яго раздзелі, палажылі на дзве лаўкі, а пад ім запалілі касцёр. Калі ён пакрыўся ажогамі, яго пачалі сячы нагайкамі да крыві. Затым змылі вадой кроў, раны пасыпалі соллю і зноў білі. У беспрытомным становішчы яго кінулі ў пограб.

Вялікі гуманіст А. М. Горкі ў гутарцы з супрацоўнікам Роста па поваду зверстваў белапалякаў сказаў: „Ёсць многа спосабаў зняславіць сябе; палякі выбралі найгоршы".

У акупаванай частцы Беларусі балапольскія інтэрвенты аднавілі буржуазна-памешчыцкі лад.

Намеснік генеральнага камісара Усходняй області Рачкевіч 27 жніўня 1919 г. выдаў абавязковую пастанову № 16, у якой гаварылася:

„1) Усе распараджэнні і дэкрэты большэвіцкіх улад аб прыватнай уласнасці адмяняюцца. Права прыватнай ўласнасці лічыцца аднаўленым...

2) Уся прыватная ўласнасць павінна быць звернута законным уласнікам.

3) Памешчыкі або іх прадстаўнікі абавязаны не пазней 10 верасня ўступіць ў валоданне сваімі маёнткамі..."

Следам за акупантамі звярачваліся ў свае былыя маёнткі выгнаныя рэволюцыяй польскія паны са шматлікай світай лакеяў, прыхлябацеляў і зноў садзіліся на шыю сялянам. Звярнуўшыйся пан звычайна зганяў пры дапамозе жандармаў навакольных сялян ў маёнтак і, папярэдне высцябаўшы іх розгамі, загадваў неадкладна вярнуць узятую сялянамі маёмасць і жывёлу. Так, 18 жніўня 1919 года буйны памешчык Ваньковіч сагнаў у маёнтак Антраполле ўсіх сялян навакольных вёсак і загадаў пад пагрозай жорсткай расправы на працягу 24 гадзіны вярнуць ўсю маёмасць і даць з кожнага двара па 100—200 рублёў золатам. Бізуном і розгамі жандармы прымусілі сялян выканаць загад пана.

У многіх маёнтках памешчыкі ўстанавілі паншчыну, прымушалі сялян працаваць на іх. З Мазырскага павета паведамлялі: „Звярачваюцца памешчыкі і аднаўляюць свае зруйнаваныя маёнткі, забіраюць ад сялян жывёлу і іншае дабро і прымушаюць па 3 дні ў тыдзень працаваць на памешчыкаў; а дзе паны яшчэ не вярнуліся— іх лакеі прымушаюць насельніцтва чысціць сядзібу, мыць падлогі, каб прыехаўшы пан не адчуваў большэвіцкага духу".

Старшыня Пагарэльскага валаснога рэволюцыйнага камітэта ў дакладзе аб становішчы воласці пасля выгнання палякаў паведамляў: „У час польскай акупацыі мясцовае насельніцтва знаходзілася ў страшэнным, нявыносным, цяжкім становішчы і жывёла і хлеб часткова рэквізіраваліся, а большай часткай забіраліся белагвардзейскімі войскамі пад выглядам вольнай закупкі. Бралі прымусова ў насельніцтва малако, яйкі, масла, сала і інш. Тых, хто праціўўся, няшчадна збівалі. Коні пагалоўна кожны дзень забіраліся ў падводы, насельніцтва выганялася на работы па пабудове дротавых загарод і інш. Апрацоўваць зямлю і весці гаспадарку не было ніякай магчымасці".

Рэквізіцыі, паборы, грабяжы, падпалы і забойствы прывялі Беларусь у становішча поўнага зруйнавання і спусташэння. Так, па даных даследвання 10 валасцей Слуцкага павета, спалена 323 гаспадаркі, угнана коней—469, кароў—2260, авечак—2199, свіней—974, забрана калёс—784, пацярпела гаспадарак—819, ўзята грашыма 71 тысяча рублёў. Забітых —33, раненых—2.

Па Ігуменскаму павету лік спаленых дамоў складаў 2180, а людзей пацярпеўшых ад пажара, —1365 чалавек.

Па даных Цэнтральнай Камісіі па падліку страт, панесеных белапалякамі дзяржаве, установам і прыватным асобам на тэрыторыі БССР, сума страт складае 52.028.281 рубель (у залатой даваеннай валюце).

Велізарныя бядоты абрушыліся таксама на рабочых і ўсіх працоўных горада. Польскія ўлады вытварылі масавыя звальненні рабочых і служачых. Беспрацоўе, галеча і голад прынялі страшныя размеры ў гарадах і вёсках Беларусі. Аб гэтым не маглі ўмаўчаць нават польскія буржуазныя газеты. Газета „Віленскі кур'ер" ад 25 жніўня 1919 г. пісала:

„Амаль штодзённа ў Беларускую цэнтральную раду Віленшчыны і Гродненшчыны прыбываюць дэлегацыі з былой прыфрантавой паласы, а іменна, паветаў Свянцянскага, Ашмянскага, Навагрудскага, а ў апошні час таксама з раёна Маладзечна. Дэлегацыі дастаўляюць весткі аб жахлівым становішчы насельніцтва, якое літаральна вымірае ад голаду. Ужо некалькі месяцаў, як хлеба няма і ў паміне, і цэлыя вёскі пайшлі жабраваць... Як вынік голаду вялікая смертнасць. Пануе чорная воспа, тыф, дызентэрыя — апошняя ў вельмі вострай форме... Медыцынскай дапамогі няма ніякай".

Пілсудскі, прыехаўшы ў Мінск, ліцамерна заявіў аб „свабодзе і роўнасці" ўсіх нацыянальнасцей Беларусі. Па вуліцах горада расклеена была адозва Пілсудскага. Гнусныя здраднікі беларускага народа — буржуазныя нацыяналісты, прасмыкаючыся перад катам Пілсудскім, захлёбваліся ад захаплення і на ўсе лады ўслаўлялі яго і тую хвалёную „свабоду", якую нібыта прынеслі на сваіх штыках польскія інтэрвенты.

Між тым акупанты ўстанавілі ў Беларусі нявыносны нацыянальны гнёт. Гвалтоўная паланізацыя беларускага народа праводзілася з няменшай жорсткасцю, чым у часы польскага ўладарніцтва у XVI—XVII веках.

Беларускія і рускія школы былі закрыты, настаўнікі звольнены і многія арыштаваны. Дазваляліся толькі польскія школы. Ва ўсіх установах была ўведзена польская мова. Ніякія заявы, напісаныя на беларускай ці рускай мове, не прымаліся. Шыльды дазваляліся толькі на польскай мове.

Аб гвалтоўнай паланізацыі, якая праводзілася акупантамі, „Беларускае прэсбюро ў Рыге" паведамляла: „Праследванне беларускіх школ прыняла такія размеры, што перад ім бляднее дзейнасць Сталыпіна, Касо і ўслужлівых царскіх чыноўнікаў-русіфікатараў... Беларускія настаўнікі пастаўлены ў бязвыходнае становішча.

Асабліва зверскім гвалтам, здзекам і пагромам падвяргалася яўрэйскае працоўнае насельніцтва. Пры заняцці белапалякамі горада Вільна імі быў арганізаваны дзікі яўрэйскі пагром. Такая-ж доля была і яўрэйскага насельніцтва Мінска.

З самага прыходу польскіх войск у м. Бярэзіна, — піша мястачковы рэволюцыйны камітэт — настала цяжкае, невыноснае жыццё для маламаёмаснага і беднага насельніцтва мястэчка... забіралі ўсё, што знаходзілі каштоўнага, асабліва грошы... так-жа прымушалі 80-гадовых старых людзей станавіцца на ўзвышша і спяваць іх нацыянальныя гімны, абразалі тупымі нажамі барадамі, вырываючы валасы з карэннямі.

Так выглядала на справе „свабода" нацыянальнасцей, ліцамерна агалошаная Пілсудскім і падтрымліваемая беларускімі і яўрэйскімі буржуазнымі нацыяналістамі.

Аднаўленне ненавіснага польска-панскага ярма і капіталістычнай кабалы, крывавы тэрор, гвалты, грабяжы, голад, галеча і разарэнне, нацыянальна-каланіяльны гнёт, яўрэйскія пагромы і дзікія здзекі над рабочымі і сялянамі Беларусі — вось што прынеслі з сабой белапольскія акупанты і іх верныя лакеі — беларускія нацыяналісты. Беларускі народ ніколі не забудзе гэтых адзінаццаць месяцаў крывавага панавання польскіх паноў і іх наёмных слуг у Беларусі.

(Працяг будзе).

*) Працяг. Пачатак гл. у № 147 і № 148.

Уборка сена ў ордэнаносным калгасе „Красный семенник“ (Праточная МТС, Краснадарскі край)

Фота Л. Кадзімава Фота-кліша ТАСС.

Уборка сена праходзіць паспяхова

Дружнай, калектыўнай сям'ёй упершыню ў сваім жыцці 24 чэрвеня выйшлі на касьбу сенажаці, як свабодныя і поўнапраўныя грамадзяне, калгаснікі калгаса „1 мая“, Дабучынскага сельскага совета, Пружанскага раёна.

Калгасу трэба ўбраць 450 гектараў сенажацей. Задача вялікая і адказная. Гэта добра разумее кожны калгаснік. Таму сярод калгаснікаў шырока разгарнулася сацыялістычнае спаборніцтва імені трэцяй сталінскай пяцігодкі за паспяховае правядзенне ўборкі сена і стварэнне моцнай кармавой базы. Усе 5 брыгад спаборнічаюць паміж сабой.

Перадавікамі ў сацыялістычным спаборніцтве на касьбе з'яўляюцца: 55-гадовы калгаснік тав. Калюта Нікалай Канстанцінавіч і таварышы Дубіна Іван Трафімавіч, Самусевіч Матвей Трафімавіч, Якубчык Алексей Іванавіч і Макаревіч Александр Прохаравіч. Гэтыя калгаснікі штодзённа скошваюць па 0,64—0,65 гектара сенажаці. На 29 чэрвеня па калгасу скошана 192 гектары. Разам з касьбой ідзе сушка, зграбанне і стагаванне. На выкананні гэтай работы занята 140 чалавек. Ужо застагавана 471 цэнтнер сена і 2/4 цэнтнеры звезена і складзена ў калгасныя пуні.

Перад пачаткам касьбы праўленне выявіла, у каго нехапае якога інвентара. У выніку была праведзена наступная работа. Калгаснікі, якія мелі па 2 касы, па адной з іх пазычылі для работы тым калгаснікам, якія зусім не мелі кос. Не хапала брускоў, але і гэты прабел знішчан. Калгаснікі самі з цэмента зрабілі патрэбную колькасць брускоў.

Уборка сена ў нашым калгасе праходзіць арганізавана. З песнямі аб вялікай слаўнай радзіме і любімым Сталіне калгаснікі працуюць на сацыялістычных палях. Да пачатку ўборкі зарнавых мы закончым уборку сена.

А. А. Сцепусь.

Падрыхтавана сустрэнем свята совецкіх фізкультурнікаў

Усе секцыі і нізавыя фізкультурныя калектывы спартыўнага таварыства „Будаўнік цэнтра“ спаборнічаюць між сабой за падрыхтоўку дастойнай сустрэчы другога Усесаюзнага дня фізкультурніка.

Секцыя па грэблі і плаванню прыступіла к трэніроўцы, ужо праведзена тры трэніровачных заняткі. Заняткі праходзяць плавава тры разы ў тыдзень. Пасля трэніровачных заняткаў будуць праведзены спаборніцтвы па грэблі і плаванню і адбор лепшых плыўцоў і грабцоў для выступлення ў дзень фізкультурніка.

Футбольная каманда трэніруецца для сустрэчы з іншагародняй камандай і выступлення ў дзень фізкультурніка. На сёнешні дзень праведзена шэсць сустрэч з другімі футбольнымі камандамі.

Падобрана велагоначная каманда, у якую ўваходзіць 5 мужчын і 2 жанчыны. Каманда рыхтуецца да велагоначнага прабегу на дыстанцыю 30 кіламетраў. Трэніровачныя заняткі ідуць рэгулярна тры разы ў тыдзень. Велагоначны прабег адбудзецца ў дзень фізкультурніка.

Спартыўным таварыствам выдзелена 20 чалавек для ўдзелу ва ўсебеларускім парадзе фізкультурнікаў у горадзе Мінску 6 жніўня. Выдзелены таварышы рэгулярна наведваюць трэніровачныя заняткі.

Ідзе дзейная падрыхтоўка да вечара фізкультурнікаў спартыўнага таварыства, на якім будуць выступленні секцый па штанзе, боксу і гімнастыцы. У секцыі па штанзе адбыліся тры трэніровачныя заняткі. Баксёры юнакі трэніруюцца штодзённа да сустрэчы па боксу з юнацкай камандай Кобрына.

У парадку падрыхтоўкі да Усесаюзнага дня фізкультурніка пры кафельным і цагельным заводах і на будаўнічым участку № 5 арганізаваны нізавыя фізкультурныя гурткі з ахопам імі 60 чалавек моладзі. У гэтых гуртках разгортваецца спартыўна-фізкультурная работа па падрыхтоўцы к дню фізкультурніка.

48 чалавек таварыства рыхтуецца да здачы норм на значок „Гатоў да працы і абароны“. Некаторыя таварышы ўжо здалі нормы па 3—4 відах летняга спорта.

Першага ліпеня адбылася метадычная нарада інструктароў і трэнераў таварыства, на якой усебакова было абмеркавана пытанне аб ходзе падрыхтоўкі да другога Усесаюзнага дня фізкультурніка і ходзе трэніровачных занятак.

Да 15 ліпеня будзе закончан рамонт байдарак і ўпрыгожванне воднай станцыі.

Л. З Глезер,
старшыня спартыўнага таварыства „Будаўнік цэнтра“.

Заслужаны майстар спорту ордэнаносец Сямён Бойчанка.

За вывучэннем падземных нетраў у Брэсцкай обласці

У сучасны момант у Брэсцкай обласці па вывучэнню карысных выкапняў і геалагічнай будовы обласці работаюць экспедыцыі Інстытута Геалогіі Акадэміі Навук БССР.

У склад экспедыцыі ўваходзяць старэйшыя навуковыя работнікі Інстытута Геалогіі. Экспедыцыі павінны будуць даследваць большасць месцазнаходжанняў карысных выкапняў і даць сваё заключэнне аб іх выкарыстанні ў прамысловасці. Таксама для мэт асушэння Палесся імі будуць вывучацца геалагічная будова мясцовасці. Для вывучэння глыбока залягаючых слаёў зямлі будуць праводзіцца буравыя скважыны. Былыя польскі ўрад на вывучэнне карысных выкапняў у Брэсцкай обласці зусім не звяртаў увагі. Для яго народы заходняй Беларусі (былых Крэсаў) былі батракамі, падвяргаўшыміся нязносным гнёту і эксплаатацыі, а тэрыторыя была толькі калоніяй сыравіны. Вядомыя карысныя месцараджэнні эксплаатаваліся самым варварскім спосабам, а перапрацоўка сыравіны вялася індывідуальна — дзедаўскімі метадамі.

Толькі з вызваленнем адзінакроўных братоў беларусаў ад непасільнага польскага прыгнёту і з далучэннем іх у сям'ю народаў вялікага Совецкага Саюза магчымы шырокая навукова-даследчая дзейнасць, накіраваная на службу сацыялістычнаму будаўніцтву. Што-ж сабой прадстаўляе Брэсцкая обласць у адносінах геалагічнай будовы і развіцця на ёй карысных выкапняў?

Папярэдня даныя дазваляюць пацвярджаць, што на глыбіні больш 2,6 — 3 кіламетраў залягаюць найбольш старажытныя плотныя, як камень, утвораныя ад вялікага ціску і застывання расплаўленай вогнена-вадкай магмы крышталічныя і метамарфічныя пароды. Падобныя пароды блізка к паверхні залягаюць у Валынскай обласці (на Украіне). На гэтых пародах ляжаць таўшчынёй больш 2,5 — 3 кіламетраў асадачныя пароды, утвораныя ў марах, азёрах і на сушы. Мяркуючы па пародах і астатках у іх акамянеласцей марской жывёлы, можна канстатыраваць аб перыядычным наступленні на сухазем'е не менш як трох раз старажытных марэй. Гэта было некалькі сот мільёнаў гадоў таму назад і звязана было з паступовым хістаннем зямной паверхні. Сярод парод марскога паходжання ў Брэсцкай обласці залягаюць крэйда, глаўканітавыя пяскі, зялёныя вапнякі, гліны і другія пароды. Ёсць меркаванні аб заляганні ў Брэсцкай обласці бурага вугалю. Сярод маладых па ўзросту чацвярцічных парод значную колькасць займаюць ледніковыя адкладанні, прынесеныя ледніком пры яго руху з поўначы. Вялікая таўшчыня лёду (2000 — 3000 м. і больш) садзейнічалі таму, што ледник пры руху зрываў цвёрдыя пароды, і па меры руху па поўдзень раздрабляў іх, падмінаў пад сябе, акатваючы, змешваючы іх на розных адлегласцях на шляху свайго руху. Цвёрдыя, як камень, пароды рознай формы і велічыні сустракаюцца ва многіх мясцах паўночнай часткі Брэсцкай обласці. У Косаўскім раёне быў сустрэт камень, прыцягнуты ледніком, даўжынёй 4,5 м. і вышынёй 2,5 — 3 м. Леднік сваёй сілай зрываў і цягнуў упарадзе сябе вялікія масівы мяккіх парод. Так у Поразаўскім, Бярозаўскім і др. раёнах крэйда, маючая велічыню глыб 1/2 — 1 га, прыцягнута ледніком. Навукова даказана аб існаваўшых тэрыторыях у чацвяртычны перыяд двух аледзяненняў. У міжледнікавы час у многіх месцах існавалі буйныя азёры, у якіх утварыліся гліны, скарыстоўваемыя ў цяперашні час для згатавання будаўнічай цэглы і часткай чарапіцы ў Брэсцкім і Ружанскім раёнах.

Н. Зуеў, начальнік экспедыцыі, старшы інжынер-геолаг Інстытута Геалогіі Акадэміі Навук БССР.

Новы совецкі курорт Друскенікі (Беластоцкая обласць). Друскенікі размешчаны на беразе Нёмана. У гэтым годзе курорт абслужыць 5000 працоўных Совецкага Саюза.
Віллы курорта Друскенікі

Фота-кліша ТАСС.

Агітатар ліцейнага цэха Мінскага станкабудаўнічага завода імені Варашылава М. М. Ліберман (другі злева) знаёміць рабочых цэха з Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб пераходзе на 8-гадзінны рабочы дзень, на 7-дзённы рабочы тыдзень.

Фота М. Марцынкa. Фотахроніка БЕЛТА.

У вагонных майстэрнях праводзяць у жыццё Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Цёпла адгукнуліся на зварот ВЦСПС і Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР „Аб пераходзе на васьмігадзінны рабочы дзень, на сямідзённы тыдзень і аб забароне самавольнага пакідання рабочымі і служачымі прадпрыемстваў і ўстаноў“, рабочыя вагонных майстэрань Брэсцкага вузла. За дні 27, 28, 29 чэрвеня былі арганізаваны мітынгі, чыткі газет, прысвечаныя звароту ВЦСПС і Указу Прэзідыума Вярхоўнага Совета. На мітынгах прысутнічалі ўсе рабочыя майстэрань, выступалі перадавыя людзі рабочага калектыва, якія з вялікім уздымам гаварылі аб аддачы ўсіх сваіх сіл павелічэнню магутнасці сацыялістычнай радзімы, заклікалі паказаць новыя ўзоры вытворчасці працы і весці рашучую барацьбу з летунамі, прагульшчыкамі і дэзарганізатарамі працы.

Вагонныя майстэрні за апошні час дабіліся ва ўсім значных поспехаў па павышэнню вытворчасці працы. Пераход на здзельную работу і палепшанне арганізацыі працы далі добрыя вынікі. У пачатку арганізацыі працы ў вагонных майстэрнях рабочыя гаварылі, што нельга больш вырабатваць чым 6 — 8 тармазных транглей у дзень, а зараз яны вырабатваюць звычайна 14 транглей, а рабочы Г. Юрасік дабіўся рэкорда — 16 транглей у дзень. Павысіла сваю вытворчасць працы таксама моладзь. У механічным цэху комсамолка тав. Оўчарэк вырабатвае ў дзень замест 12 рэсорных валікаў 25 і больш.

З часу звароту ВЦСПС і Указа Прэзідыума Вярхоўнага Совета вытворчасць працы яшчэ больш павысілася. 27 і 28 чэрвеня многія рабочыя паказалі высокія ўзоры вытворчасці працы. У механічным цэху рабочы Вейкерт выканаў норму на 176 працантаў, а юныя вучні-токары — комсамолка Оўчарэк выканала норму на 215 працантаў, Герчык — 222 працанты, кавалі Бенцкевіч і Лашч выконваюць норму на 203 працанты, Юрасік і Варэнік — на 224 працанты, Талкун і Герын — на 236 працантаў, залівальшчыкі падшыпнікаў Барысевіч — на 230 працантаў, Кухарчык — на 283 працанты, Зянковіч — на 360 працантаў, сталяры Вяржбіцкі і Жбікоўскі — на 200 працантаў, Зайончкоўскі і Салярук — каля 220 працантаў.

Адчуваецца сярод рабочых глыбокае разуменне звароту ВЦСПС і Указа Прэзідыума Вярхоўнага Совета.

Вось, напрыклад, малады токар Скараход Вера. Да прыхода Чырвонай Арміі—беспрацоўная. За апошні час дабілася вялікіх поспехаў, выконваючы норму да 300 працантаў. Гаворачы аб забароне Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета самавольнага ўхода з работы, яна сказала: „Чэсны рабочы ўсёроўна не пакіне свайго паста, таму што праца—мэта яго жыцця; ён ведае, што сваёй працай ён умацоўвае сваю сацыялістычную радзіму. Да прыхода Чырвонай Арміі нашай працай нажываўся капіталіст і памешчык, цяпер мы работаем для нашай радзімы; яе небяспека—значыць і наша небяспека, і пагэтаму мы для яе гатовы аддаць усё сваё жыццё. Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета мы з чэсцю выканаем“.

На чытцы газет 29 чэрвеня начальнік механічнага цэха Васільеў у сваім выступленні сказаў: „Як адзін, мы з'яднаемся і Указ Прэзідыума з чэсцю выканаем“.

Майстар гэтага-ж цэха тав. Патанін заявіў: „Трэба сказаць адкрыта, што чэсныя рабочыя могуць толькі вітаць Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета. Для блага нашай радзімы паказаць высокія ўзоры работы, а з прагульшчыкамі і дэзарганізатарамі працы мы павінны рашуча пакончыць“.

Рабочыя вагонных майстэрань гэтага-ж самага дня, 29 чэрвеня, на справе паказалі, як яны намераны рашуча змагацца з парушальнікамі працоўнай дысцыпліны.

Рабочы вагонных майстэрань Сечка 28 чэрвеня наўмысля зрабіў прагул, каб яго знялі з работы. Аб гэтым ён сам адкрыта гаварыў. 29 чэрвеня ў сувязі з гэтым адбыўся сход рабочых. Пасля адкрыцця сход сакратаром партыйнай арганізацыі вагонных майстэрань тав. Кірычэнка і выступлення намесніка начальніка палітаддзела Брэсцкага вузла тав. Чэрнышова, рабочыя патрабавалі перадаць Сечка к суду як дэзарганізатара працы.

Хвалюючым было выступленне сталярнага майстра 56-гадовага старыка Германовіча.

— Няма большай карысці, як мір. Крэпасцю міру з'яўляецца Совецкі Саюз. Пагэтаму працоўныя ўсяго свету падтрымоўваюць Совецкі Саюз. Нашай добрасумленнай працай мы павялічым сілу нашай любімай радзімы, крэпасці міру. Дэзарганізатары працы — гэта вялікая небяспека для нашай краіны і ім павінен быць дан моцны адпор. Няхай жыве наша любімая Радзіма! Няхай жыве комуністычная партыя і вялікі правадыр усіх працоўных наш настаўнік і друг таварыш Сталін!“

Аднагалосна была прынята рэзалюцыя: „Адобрыць Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета, паказаць высокія ўзоры працы, дакладна выконваць усе загады наркома таварыша Л. М. Кагановіча, умацоўваць працоўную дысцыпліну і весці рашучую барацьбу супроць прагульшчыкаў і летуноў“.

Л. Баумгартэн.

ТАРПЕДНЫЯ КАЦЕРЫ

У цяперашняй еўрапейскай вайне Германія, апрача іншых баявых сродкаў на моры, шырока прымяняе тарпедныя кацеры.

22 мая — першы дзень паспяховага баявога скарыстання гэтай зброі ў сучаснай вайне. Прасоўваючыся да непрыяцельскіх партоў у Ла-Маншы, германскія тарпедныя кацеры патапілі ўспамагальны крэйсер праціўніка. Паследуючыя зводкі пацвярджаюць вялікую ролю і значымасць гэтай зброі ў ажыццяўленні дэталёва распрацаванага германскім камандваннем плана захвату ўзбярэжжа паўднёвай часткі Паўночнага мора.

Тарпедныя кацеры ўдзельнічаюць у баях у цесным узаемадзеянні з авіяцыяй. Дзякуючы гэтаму немцам і ўдалося патапіць вялікую колькасць эсмінцаў і падводных лодак праціўніка. Англічане здолелі перакінуць астаткі экспедыцыйнага корпуса назад на радзіму толькі таму, што яны прыкрылі адступленне сваіх часцей буйнай эскадрай мінаносцаў і падводных лодак.

Тарпедныя кацеры прарабілі велізарны шлях развіцця: ад мінага кацера з скорасцю, якая не перавышае 12 вузлоў, да сучасных тарпедных кацераў — германскага „S-9“ водазмяшчэннем у 62 тоны і скорасцю ў 42 вузлы і англійскіх, тыпу „СМВ“ і „МТВ-10“.

Тарпедныя кацеры занялі салідная месца ў сістэме ваенна-марскіх сіл ваюючых дзяржаў, як вельмі магутны і недарагі сродак барацьбы на моры.

Тарпедныя кацеры ў шырокіх маштабах прымяняліся і ў першую імперыялістычную вайну. Англія тады заказала ў Злучаных Штатах Амерыкі 550 тарпедных кацераў, прызначаных для абароны англійскага ўзбярэжжа і барацьбы з падводнымі лодкамі. У той-жа час Англія на сваіх заводах стварыла новы тып тарпеднага кацера — „СМВ“, — які адрозніваецца малай мараходнасцю, але затое вялікай скорасцю.

Італія пайшла па іншаму шляху. Назначэнне сваіх кацераў яна бачыла не толькі ў тым, каб яны ахоўвалі ўзбярэжжа, але і ў тым, каб яны маглі дзейнічаць па камунікацыях праціўніка у перасечаным Міжземнаморскім басейне. Таму ў Італіі былі створаны тарпедныя кацеры з вялікай мараходнасцю за лік зніжэння скорасці.

Адрозненне германскіх тарпедных кацераў, якія ўдзельнічалі ў першай імперыялістычнай вайне, заключаецца ў тым, што яны кіраваліся з самалёта, па радыё. У кастрычніку 1917 г. адзін з такіх кацераў падарваў англійскі манітор, які ішоў пад вялікай аховай з 9 мінаносцаў, 2 сецевікоў і 4 тарпедных кацераў.

У тым-жа 1917 г. саюзныя тарпедныя кацеры прарваліся ў базу нямецкіх мінаносцаў у Остэндэ, у рэзультаце чаго адзін мінаносец быў патоплен, а некалькі падарвана. Свае тарпедныя кацеры Англія скарыстала таксама ў барацьбе з нямецкімі падводнымі лодкамі і з іх базамі ў Бругу і Зеебругу.

10 чэрвеня 1918 г. 2 італьянскія тарпедныя кацеры паспяхова атакавалі ў Адрыятычным моры 2 аўстрыйскія лінкоры, з якіх адзін быў патоплен.

Пасля першай сусветнай вайны Англія пакінула ў саставе флота спачатку 8, а потым толькі адзін тарпедны кацер, лічачы, што гэтая „марская пыль“ у выпадку неабходнасці можа быць лёгка створана. Аднак у 1935 г. Англія зноў звярнулася да гэтай зброі і ўзмоцненымі тэмпамі пачала яе дасканальваць. Тарпедныя кацеры былі ўведзены ў састаў міжземнамарскога флота і іншых эскадр. Новыя англійскія тарпедныя кацеры маюць на ўзбраенні ад 2 да 6 тарпедных апаратаў. Іх артылерыйскае ўзбраенне складаецца з адной 25 міліметравай скорастрэльнай гарматы, снарад якой здольны прабіць корпус падводных лодак, мінаносцаў, траўлераў.

Італія мае звыш чым 120 тарпедных кацераў.

Перад цяперашняй вайной Германія ўзмоцнена пачала будаваць тарпедныя кацеры, прызначаючы іх для актыўных дзеянняў ва ўмовах вузкага англійскага канала.

Сучасныя тарпедныя кацеры адрозніваюцца надзвычайнай быстраходнасцю, не гаворачы ўжо аб тым, што іх цяжка выявіць. Гэта дае ім магчымасць наблізіцца да вялікіх непрыяцельскіх караблёў на кароткія дыстанцыі і эфектыўна пускаць у ход тарпедную зброю.

Вельмі часта вялікія караблі не могуць манеўрыраваць з-за перасечанасці марскіх тэатраў, зрэзанасці берагавой чарты, з-за мноства бухт, заліваў, астравоў і мелей. Тарпедныя-ж кацеры гэтыя цяжкасці лёгка перамагаюць.

Дзейнічаючы ў цесным кантакце з мінаносцамі, лідэрамі і іншымі класамі лёгкіх марскіх сіл, а таксама з авіяцыяй, тарпедныя кацеры могуць наносіць вельмі адчувальныя ўдары па буйных караблях. Групавымі атакамі з розных бакоў яны скоўваюць баявыя дзеянні праціўніка, праводзяць пошукі ва ўмовах дрэннай бачнасці, робяць набегі на базы і апорныя пункты праціўніка і, нарэшце, вядуць сістэматычную барацьбу з падводнымі лодкамі. Апрача таго, яны расстаўляюць міны загараджэння ў вузкіх праходах і на фарватэрах перасечанага, багатага мелкімі глыбінямі ваенна-марскога тэатра, а таксама выкідваюць дымавыя завесы.

Асноўная зброя тарпедных кацёраў — тарпеда. Але, апрача гэтага, яны ўзброены таксама глыбіннымі бомбамі, дымаапаратурай, кулямётамі і дробнакаліберными гарматамі,

У чым галоўная прычына поспеху тарпедных кацераў? У тым, што яны нападаюць раптоўна, што яны дзейнічаюць разам з падводнымі і паветранымі сіламі, у тым, нарэшце, што яны апэратыўна звязаны з падводнымі лодкамі, якія аперыруюць ва глыбокаводных участках тэатра вайны.

Другая імперыялістычная вайна ў дні найжорсткай барацьбы за паўднёвае ўзбярэжжа Паўночнага мора з усёй відавочнасцю ўскрыла велізарныя баявыя перавагі тарпедных кацераў. Захваціўшы такія базы, як Остэндэ, Зеербруге, Кале і Дзюнкерк, немцы атрымліваюць магчымасць сканцэнтрыраваць у іх вялікую колькасць тарпедных кацераў, якія дзейнічаюць супроць англічан. Адлегласць ад Остэндэ і Зеербруга да партоў Гарвіч і Дуўр пакрываецца кацерамі за 2—2,5 хадавых гадзіны.

Частыя туманы і дрэнная бачнасць у гэтым раёне тэатра забяспечваюць тарпедным кацерам самае шырокае прымяненне. Тарпедныя кацеры немцы скарыстоўваюць па загадзя распрацаваных планах, карэктыруючы іх удзел у баю ў залежнасці ад абстаноўкі.

Капітан 3-га ранга
В. БАРАНЧУК.

Чырвоны сцяг развяваецца над Бесарабіяй

КІШЫНЁЎ, 2 ліпеня (ТАСС). У гарадах, мястэчках і сёлах Бесарабіі і Паўночнай часткі Букавіны, дзе нядаўна было мёртва, жыццё забіла ключом. Усюды адчуваецца вялікае свята. Звычайна ціхі Кішынёў за апошнія тры дні літаральна ператварыўся. На фасадах дамоў чырвоныя сцягі і лозунгі. У вітрынах магазінаў і на балконах партрэты Леніна, Сталіна, Молатава. У паветры беласнежнымі чайкамі пырхаюць лістоўкі, якія скідваюцца з самалётаў. У кіно і на плошчах дэманструюцца савецкія фільмы, агітфургоны распаўсюджваюць тысячы газет, раздаюць насельніцтву брашуру з тэкстам Канстытуцыі СССР на рускай і украінскай мовах. Інтарэс да савецкай літаратуры, да кожнага праўдзівага слова аб Савецкім Саюзе, надзвычайна вялікі. Насельніцтва з нецярпеннем чакала выхаду ў свет мясцовых савецкіх газет. Вышлі першыя нумары савецкай „Бесарабскай Праўды". Газеты бяруцца нарасхват.

Бяжаўшыя з сваіх часцей румынскія салдаты — сяляне Бендэрскага павета — расказваюць, што, у рэзультаце гаспадарання акупантаў, яны з кожным годам здымалі усё меншы ўраджай. Справа дайшла да таго, што збор 2 цэнтнераў зярна з гектара лічыўся ўдачай. Нізкія заработкі і аграмаднае беспрацоўе прыводзілі да таго, што для тысяч сем'яў святочным быў дзень, калі ўдавалася дабыць кавалак хлеба.

Голад быў сталым госцем у вёсцы і горадзе. Невыносіўшыя цяжкіх пакут галоднага і бяспраўнага існавання, часта канчалі жыццё самагубствам.

Не менш цяжкім быў голад духоўны. Усе не румыны, а іх у Бесарабіі пераважная большасць, павінны былі размаўляць на рабоце, у магазінах, ва ўстановах, на вуліцах толькі на румынскай мове. Адразу пасля захопу Бесарабіі румынскія акупанты забаранілі выкладанне ў школах на роднай мове. Газеты, акрамя румынскіх, былі закрыты.

Зразумела нянавісць, з якой гавораць тут аб жыцці пад уладай румынскіх баяр.

Што многія гады было марай, зараз стала сапраўднасцю. Вось мы ў групе байцоў і камандзіраў, якая акружана цесным кальцом рамеснікаў, служачых, рабочых і інтэлігентаў. Проста і зразумела адказваюць на шматлікія пытанні чырвонаармейцы, лейтэнанты, капітаны і палітрукі. Задушэўныя гутаркі, часамі кароткія усхваляваныя прамовы, радняць людзей, якія да гэтага не ведалі адзін аднаго.

Няма слоў, каб перадаць бязмежную любоў насельніцтва Бесарабіі да таварыша Сталіна. За яго партрэтамі прыходзяць у горад хадакі з вёсак, аб ім пытаюць дарослыя і дзеці. Кожны мітынг заканчваецца воклічамі: „Слава Сталіну"!, „Няхай жыве бацька прыгнечаных усяго свету таварыш Сталін!".

Новае жыццё ўварвалося ў гарады і сёлы Бесарабіі, поўнай грудзьмі ўздыхнулі мільёны людзей.

Мітынг у Бендэрах

БЕНДЭРЫ, 2 ліпеня (ТАСС). Святочна ўпрыгожаны гарадскі стадыён. Вецер развявае чырвоныя сцягі. Па стадыёну праходзяць калоны дэманстрантаў. Яны нясуць з сабой партрэты кіраўнікоў партыі і ўрада.

5 тысяч новых савецкіх грамадзян горада Бендэры прыйшлі на мітынг. Слова атрымлівае рабочы-чыгуначнік Мельнічэнка. Ён горача дзякуе комуністычную партыю, таварыша Сталіна і Чырвоную Армію за вызваленне працоўных Бесарабіі ад ярма памешчыкаў і капіталістаў.

Заканчваючы прамову, ён ўсклікае: „Няхай жыве вялікі правадыр любімы таварыш Сталін!" У адказ гучыць вастор жаная, доўга незмаўкаючая авацыя.

Ад імені інтэлігенцыі выступае настаўнік Бычкоў. Ён гаворыць аб жалкім бяспраўным жыцці працоўнай інтэлігенцыі ў Бесарабіі ў перыяд гаспадарання румынскіх баяр. Бычкоў заклікае інтэлігенцыю і ўсіх працоўных чэсна і самаадданна работаць на карысць сацыялістычнай радзімы.

Пасля мітынгу адбылося народнае гулянне, якое працягвалася да позняй ночы.

Нармальнае жыццё

САРОКА, 2-га ліпеня (ТАСС). У вызваленым горадзе Сарока на 5 дзень пасля прыхода часцей Чырвонай Арміі наладзілася нармальнае жыццё.

За час гаспадарання румынскіх акупантаў горад быў незвычайна запушчан. Маставыя разбураны, многія вуліцы зараслі бур'янам. Румынскія ўлады пакінулі ў спадчыну насельніцтву вырытыя на вуліцах горада канавы.

Зараз у горадзе ідзе творчая работа. Вуліцы ачышчаюцца ад смецця, засыпаюцца канавы, пракладваюцца новыя маставыя. У горадзе арганізавана больніца на 55 ложкаў, рамантуецца памяшканне для кінотэатра. Нармальна работаюць піваварны завод, два заводы раслиннага масла, тры вялікіх млыны. Адкрыты ўсе магазіны.

Больш 80 беспрацоўных атрымалі работу. Іх налічвалася тут каля 1000 чалавек. Праўдзе некалькі дзён і ўсе яны атрымаюць доўгачаканую работу.

Сотні жыхароў горада і навакольных сёл звяртаюцца да мясцовых органаў улады з рознымі пытаннямі і прапановамі. Моладзь прапануе арганізаваць тэатр і наладзіць футбольную пляцоўку. Многія сяляне скардзяцца, што румынскія ўлады ўзялі іх коней і кароў. Жонкі і дзеці мабілізаваных у румынскую армію бесарабскіх сялян просяць дапамагчы мужам і бацькам звярнуцца на радзіму.

У 25 сёлах Сарокінскага павета арганізаваны сялянскія камітэты.

Крывавая правакацыя ў Галаце

БУДАПЕШТ, 2 ліпеня (ТАСС). У сувязі з мірным вырашэннем савецка-румынскага канфлікта па пытанню Бесарабіі і Паўночнай Букавіны, многія рабочыя, ураджэнцы абласцей, вернутых Савецкаму Саюзу, але пражываючыя да гэтага часу ў самай Румыніі, выказалі жаданне вярнуцца на радзіму. Вядома, што міністэрства ўнутраных спраў Румыніі аб'явіла, што не будзе рабіць перашкод звароту на радзіму гэтых рабочых.

30 чэрвеня каля 2 тысяч рабочых-бесарабцаў сабралася на вакзале ў Галаце ў чаканні поезда, на якім павінны былі адправіцца ў Бесарабію. Раптам без усякай прычыны паліцыя і ўзброеная ахова адкрылі ружэйны агонь па сабраўшымся рабочым. Рабочыя былі прымушаны прыбегнуць да самаабароны.

У рэзультаце правакацыйнай стральбы паліцыі, сярод рабочых многа забітых і раненых. Забіты 2 салдаты і 1 паліцэйскі.

Латвійская газета аб мірным вырашэнні савецка-румынскага канфлікта

РЫГА, 2 ліпеня (ТАСС). Газета „Рыта" піша: „Міралюбівая палітыка СССР знайшла новае яркае выражэнне ў мірным вырашэнні савецка-румынскага канфлікта па пытанню Бесарабіі і Паўночнай часткі Букавіны.

У 1918 годзе Румынія гвалтоўна забрала ад Савецкай Расіі Бесарабію. Савецкі Саюз неаднаразова заяўляў, што ніколі не мірыўся з фактам гвалтоўнага захопу Бесарабіі. Пытанне аб Бесарабіі перашкаджала абодвум дзяржавам наладзіць нармальныя ўзаемаадносіны. Савецкія войскі ўступілі ў Бесарабію, вітаемыя насельніцтвам. Бесарабія далучана да ўсіх савецкіх зямель. У эпоху, калі зброі прадастаўляецца перавага, Савецкі Саюз вырашае свае жыццёвыя пытанні мірнымі сродкамі.

Кітайскі друк аб далучэнні Бесарабіі і Паўночнай Букавіны

ШАНХАЙ, 2 ліпеня (ТАСС). Каментыруючы паведамленні аб мірным вырашэнні савецка-румынскага канфлікта газета „Шэньчжоужыбао" піша: „Савецкі Саюз ніколі не прызнаваў анексіі Бесарабіі. Цяпер Савецкі Саюз даказаў, што для вырашэння спрэчных пытанняў паміж дзяржавамі зусім няма неабходнасці прыбягаць да вайны. Для аматараў вайн такі спосаб вырашэння канфліктаў непрыемлімы, аднак з пункту погляду забеспячэння міру шлях, які знайшоў Савецкі Саюз, найбольш спрыяючы, бо вызваляе народы ад пакут вайны".

Па поваду адмовы Румыніі ад англа-французскіх гарантый

ЛОНДАН, 2 ліпеня (ТАСС). У дыпламатычных кругах падкрэсліваюць, піша газета „Дэйлі тэлеграф энд Морнінг пост", што адмова румынскага ўрада ад англа-французскіх гарантый з'яўляецца аднабаковым актам і што Англія можа свабодна рашаць, маюцца або не абставіны, якія патрабуюць ажыццяўлення гарантый.

На плошчы ля бельгійскага вакзала пасля бамбардыроўкі. (Фота-кліша ТАСС).

Зводка германскага камандвання

БЕРЛІН, 2 ліпеня (ТАСС). Стаўка вярхоўнага галоўнакамандуючага паведамляе: „30 чэрвеня і 1 ліпеня ў рэзультаце раптоўнага налёту германскай авіяцыі і высадкі ударных часцей ваенна-марскога флота ў Джэрсі і Гернсі (Нармандскія астравы у праліве Ла Манш) у паветраным баю збіта два англійскіх бамбардыроўшчыкі. У раёне Ла-Манша на ўсход ад Торквэл 1 ліпеня германскія самалёты атакавалі вартаўнічае судно англійскай берагавой аховы. На судне ўзнік пажар. Германскія самалёты паспяхова бамбардыравалі порт Уік (Паўночная Шатландыя). Сёння ноччу германскія самалёты ўноў бамбардыравалі партовыя збудаванні праціўніка. У Брыстольскім заліве заўважаны пажары і ўзрывы. Сёння ноччу англійскія самалёты бамбардыравалі гарады Паўночнай і Заходняй Германіі, а таксама Кіль. Прычынены нязначныя матэрыяльныя страты. Ёсць забітыя сярод насельніцтва. Збіта 7 самалётаў праціўніка. 3 германскіх самалёты не вярнулася на свае базы. 30 чэрвеня і 1 ліпеня ўсяго збіта 23 самалёты".

Англійскія паведамленні аб ваенных дзеяннях ў Афрыцы

ЛОНДАН, 2 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае: „Англійскія паветраныя сілы атакавалі скапленні італьянскіх войск у Сабдэраце (Усходняя Афрыка). Заўважана прамое пападанне бомб. Стала вядома, што ў часе налёту нашай авіяцыі на Тобрук 29 чэрвеня збіта 3 варожых самалёты. 30 чэрвеня збіта там-жа 2 варожых самалёты.

Англійскімі ваенна-марскімі і паветранымі флотамі ва ўсходняй частцы Міжземнага мора з 27 чэрвеня па 30 чэрвеня патоплены 4 італьянскія падводныя лодкі. З пачатку вайны італьянскі марскі флот страціў 30 падводных лодак.

Англійскія сілы, размешчаныя ў Мояле (абісінская граніца) 1 ліпеня адбілі дзве сур'ёзныя непрыяцельскія атакі.

Прызыў рэзервістаў у Венгрыі

БЕРЛІН, 2 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Трансоцэан перадае, што „ўчора ў Венгрыі дадаткова прызваны новыя ўзросты рэзервістаў. На вуліцах і чыгуначных станцыях можна бачыць значную колькасць прызваных, аднак, па гэтаму поваду да ўчарашняга вечара не апублікавана афіцыяльнай заявы".

Вайна на моры

ЛОНДАН, 2 ліпеня (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр перадае, што на працягу тыдня, закончыўшагася 23 чэрвеня, патоплена 8 англійскіх суднаў водазмяшчэннем у 57 813 тон, 8, належачых саюзным краінам, у 36.750 тон і 11 суднаў нейтральных краін у 34882 тоны.

Рэарганізацыя літоўскай арміі

КАУНАС, 2 ліпеня (ТАСС). Літоўскае агенцтва паведамляе, што рашэннем літоўскага ўрада армія карэнным чынам рэарганізуецца і пераймяноўваецца ў Народную армію. У ёй уводзяцца інстытут палітычных кіраўнікоў і аддзелы прапаганды. Ваеннаслужачым прадастаўлена права ў вольны час беспярашкодна ўдзельнічаць у палітычным жыцці краіны.

Салдаты і афіцэры літоўскай арміі сустрэлі рашэнне Народнага ўрада з велізарным захапленнем. У воінскіх часцях адбыліся мітынгі. У Каўнасе прайшла дэманстрацыя ваеннаслужачых, прысвечаная пастанове ўрада аб рэарганізацыі арміі. Воінскія часці гарнізона вышлі на дэманстрацыю з чырвонымі сцягамі, партрэтамі Леніна, Сталіна, Молатава, Варашылава, Цімашэнка, і з лозунгамі „Няхай жыве Савецкі Саюз!", „Няхай жыве Чырвоная Армія!", „Няхай жыве Сталін!"

Румына-венгерскі кан...

НЬЮ-ЙОРК, 2 ліпеня ... Газета „Нью-Йорк геральд ... паведамляе, што венгерс... заявіў Румыніі пратэст ... з інцыдэнтам на румын... скай граніцы, у часе якоі ... тры венгры. Венгерскі ... трабаваў ад Румыніі адводу ...ск ад граніцы.

Па паведамленню газеты „Нью-Йорк таймс", Венгрыя запрасіла Румынію аб усеагульнай мабілізацыі, асабліва канцэнтрацыі румынскіх войск на венгерскай граніцы. Румынскі ўрад адказаў, што праводзімыя ім ваенныя меры звязаны галоўным чынам з унутраным становішчам.

Балгарскае тэлеграфнае агенцтва аб інцыдэнце на балгара-румынскай граніцы

СОФІЯ, 2 ліпеня (ТАСС). Балгарскае агенцтва паведамляе: „З прычыны тэлеграмы, разасланай іншаземным агенцтвам аб інцыдэнце на балгара-румынскай граніцы ў ноч на 1 ліпеня, мы ўпаўнаважаны ўнесці наступнае удакладненне: „Расследванне, прадпрынятае балгарскімі ўладамі, устанавіла ў прыватнасці, што, заўважыўшы каля 22 гадзін штосьці надзвычайнае ля балгарскага пагранічнага паста, салдаты балгарскага пагранічнага паста пусцілі светавую ракету ў суадпаведнасці з правіламі пагранічнай службы. Услед за гэтым з румынскай стараны вытварана некалькі ружэйных выстралаў, на якія наша пагранічная ахрана не адказала.

Ноч прайшла спакойна, але раніцой наш пагранічны пост заўважыў, што румынскія салдаты, прыбыўшыя з глыбіні румынскай тэрыторыі, прасунуліся па свайму пасту, што даказвае, што яны яго пакідалі на працягу ночы. З балгарскай стараны ніхто не пераходзіў граніцу і не было вытварана ні аднаго выстрала.

Абвяржэнне чутак аб сутычках на венгерска-румынскай граніцы

БЕРЛІН, 2 ліпеня (ТАСС). Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе, што венгерскае агенцтва абвяргае іншаземныя паведамленні аб сутычках на венгерска-румынскай граніцы ў ноч на 1 ліпеня.

Пасяджэнне румынскага ўрада

БУХАРЭСТ, 2 ліпеня (ТАСС). Румынскае агенцтва паведамляе, што пасля сканчэння пасяджэння ўрада апублікавана камюніке, у якім у прыватнасці гаворыцца: „Міністр замежных спраў зрабіў даклад аб ходзе аперацый эвакуацыі Паўночнай Букавіны і Бесарабіі".

Затым міністр заявіў, што, у сувязі са стварыўшымся ў Еўропе становішчам, „Румынія адмаўляецца ад англа-французскіх гарантый". Урад адобрыў гэта рашэнне.

Адказны рэдактар Г. Т. МІНЧУКОЎ.

Савецкія войскі замацаваліся на новай граніцы з Румыніяй

КІЕЎ, 1 ліпеня (ТАСС). У Паўночнай частцы Букавіны савецкія войскі замацаваліся на ўстаноўленай граніцы з Румыніяй. У Бесарабіі савецкія войскі выканалі сваю задачу і на ўсёй працягласці па рэках Прут і Дунай вышлі на граніцу з Румыніяй.

Чыгуначныя зносіны Львоў-Коламыя-Снятын-Чэрнавіцы

КІЕЎ, 2 ліпеня (ТАСС). У Паўночнай Букавіне румынскія ўлады пакінулі чыгункі ў выключна запушчаным становішчы. Брыгада чыгуначнікаў Львоўскай дарогі ў сціслыя тэрміны правяла вялікую работу па аднаўленню і прывядзенню ў парадак Чэрнавіцкага чыгуначнага вузла. 30 чэрвеня пачаўся рэгулярны рух па маршруту: Львоў-Коламыя-Снятын-Чэрнавіцы.

Прыём старшыні дацкай гандлёвай дэлегацыі міністра п. Гасле тав. В. М. Молатавым

2 ліпеня Старшыня Саўнаркама Саюза ССР тав. Молатаў прыняў старшыню дацкай гандлёвай дэлегацыі міністра п. Гасле.

На прыёме прысутнічаў дацкі пасланнік п. Больт-Іоргенсен.

Даводзіцца да ведама ўсіх гаспадарчых прадпрыемстваў і устаноў г. Брэста і абласці аб тым, што ў г. Брэсце

адкрываецца праектна-каштарысная група Белдзяжпраекта

Прымаюцца заказы на выкананне праектаў і каштарысаў на наступныя работы:

1. Грамадзянскае камунальнае будаўніцтва, сантэхнічныя работы, геадэзічныя работы, планіроўкі гарадоў, геалагічныя ўзыскані, абрабат гарадоў, таксама праекты і каштарысы на рамонтна-будаўнічыя работы.

Прымаюцца на работу кваліфікаваныя інжынеры, тэхнікі, будаўнікі, а таксама чарцёжнікі. З прапановамі звяртацца: г. Брэст, вул. Дзяржынскага 39.

БРЭСЦКІ ГОСТЭАТР

Гомельскі абласны рускі драмтэатр запрашае старшынь ФЗМК на адкрыццё гастроляў 5 ліпеня гг. у 9 гадзін вечара. Пастаўлена будзе:

Падзь сярэбраная

Н. Пагодзіна п'еса у 3-х дзеях.

Уваход па пасведчаннях профарганізацый.

ДЫРЭКЦЫЯ.

Брэсцкаму лесапільнаму заводу „Стаханавец" абллесдрэўхімсаюза, вуліца Маскоўская 4|1

ПАТРАБУЮЦЦА

бондары на пастаянную работу.

Брэсцкаму абласному аптэкакіраўніцтву

ПАТРАБУЮЦЦА:

тэхнік-будаўнік,
загадчык гаспадаркі,
санратар,
оптык (для работы ў аптычным магазіне).

АПТЭКАКІРАЎНІЦТВА.

КІНО-ТЭАТР імені ГОРЬКАГА

з 4-га ліпеня

гастролі артыстаў Дзяржцырка СССР ордэнаносец Зінаіда ТАРАСАВА і Марк ГРЫНБЕРГ

Мнемо-тэхніка

перадача думак на адлегласці

(дэманстрацыя фенаменальнай памяці)

Выступленне перад кожным кіно-сеансам

У фае канцэрты джаз-аркестра

Анонс! „ВЕСЕЛЫЕ РЕБЯТА"

Да прадстаячых гастроляў у гор. Брэсце Гомельскага абласнога Рускага драматычнага тэатра.

РЭПЕРТУАР:

„Падь серебряная"	Н. Погодина
„Кто смеется последним"	К. Крапивы
„Васса Железнова"	М. Горького
„Ревизор"	Н. В. Гоголя
„Чайка"	А. П. Чехова
„Бабьи сплетни"	Гольдони

Адкрыт папярэдні продаж білетаў ў касе тэатра з 12 г да 3 г. дня і з 6 г. да 12 г. вечара. Цэны білетаў ад 2 да 8 руб.

По заяўках арганізацый скідка ад 5 да 10 проц.

Усе даведкі па тэлефону № 3-55 і 3-21

Адкрыццё спектакляў у г. Брэсце 6 ліпеня г.г.

Анонс! „Падь серебряная" Н. Погодина Анонс!

БРЭСЦКАЕ ПЕДВУЧЫЛІШЧА

аб'яўляе набор навучаючыхся на I і II курс

ТЭРМІН НАВУЧАННЯ 3 ГОДЫ

На першы курс прымаюцца асобы, маючыя асвету не ніжэй сямі класаў сярэдняй школы (10-годкі)

На другі курс з асветай не ніжэй васьмі класаў сярэдняй школы, або чатырох класаў былой польскай гімназіі, ва ўзросце ад 15 да 35 гадоў.

Студэнты забяспечваюцца стыпендыяй на агульных асновах, а іншагароднія і інтэрнатам.

Заявы падаваць на імя дырэктара з прыкладаннем наступных дакументаў: 1. Метрычная даведка. 2. Пасведчанне аб асвеце. 3. Аўтабіяграфія. 4. Тры фотакарткі. 5. Даведка ад урача аб здароўі.

Прыём заяў праводзіцца да 20 жніўня.

Прыёмныя іспыты з 20-га па 25 га жніўня па наступных прадметах: па беларускай і рускай мовах (вусна і пісьмова), арыфметыка (вусна і пісьмова), алгебра (вусна), геаметрыя (вусна), геаграфія (вусна,) і Канстытуцыя СССР.

Адрас педвучылішча: горад Брэст, вул. Карла Маркса № 60.

Дырэкцыя.

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр „1-га Мая"
„НАШЕ КИНО"

Кінотэатр імені ГОРКАГА
ПОРУЧИК КИЖЭ

Кінотэатр „КІМ"
100 МУЖЧИН и 1 ДЕВУШКА

Брэсцкі лесапільны завод „Стаханавец"

абллесдрэўхімсаюза, вуліца Маскоўская 4/1, тэлефон 51 і 181

ПРЫМАЕ ПІЛОВАЧНІК

(круглы лес) для распілоўкі на піламатэрыял з далейшай апрацоўкай на стругальных станках.

Дырэкцыя завода.

Калектыў супрацоўнікаў і партарганізацыя УНКВД Брэсцкай вобласці з глыбокім жалем паведамляе аб заўчаснай смерці

тав. ШЫШКІНА Дзмітрыя Васільевіча,

паследаваўшай 3 ліпеня 1940 г. і выражае шчырае спачуванне сям'і і родзічам.

Доступ к целу ў памяшканні па вуліцы Карла-Маркса № 24 з 3 гадзін дня 4 ліпеня. Вынас цела ў 5 гадзін.